

Број: 17-21-1734-2/24
Сарајево, 16. септембра 2024. године

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

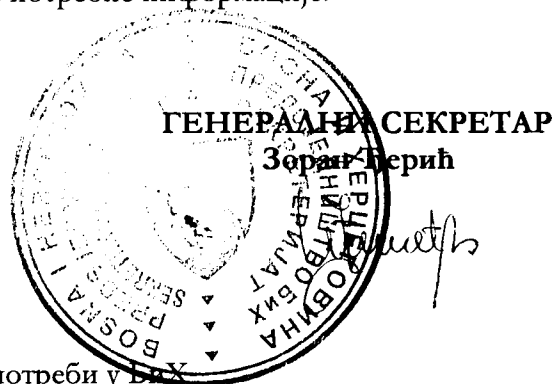
Предмет: Сагласност за ратификацију Конвенције, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам:

Глобалну конвенцију о признавању високошколских квалификација, ради давања сагласности за ратификацију. Конвенција је усвојена на 40. Генералној конференцији UNESCO-а, одржаној 25. новембра 2019. године у Паризу.

Будући да је Министарство иностраних послова Босне и Херцеговине надлежно за провођење поступка за приступање Босне и Херцеговине овој конвенцији, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Домова, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који заступницима, односно делегатима може дати све потребне информације.

С поштовањем,

Прилог:

- текст конвенције на 3 (три) службена језика у употреби у БиХ
- акт МИП-а БиХ, број: 08/1-42-05-2-11394-3/20 од 20.6.2024. године

Доставити:

- наслову
- архиви

MFA – BA - MPP
Broj: 08/1-21/42-05-2-11394-3/20
Sarajevo, 20.6.2024. godine

Таблице: одозлог
Служ. за сједницу
26.6.2024
[Signature]

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO

PRIMLJENO 20.06.2024.			
1	2	3	4
	21	1734-1	

Predmet: Prijedlog Odluke o ratifikaciji Globalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija - dostavlja se -

U prilogu akta dostavljamo Prijedlog Odluke o ratifikaciji Globalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija.

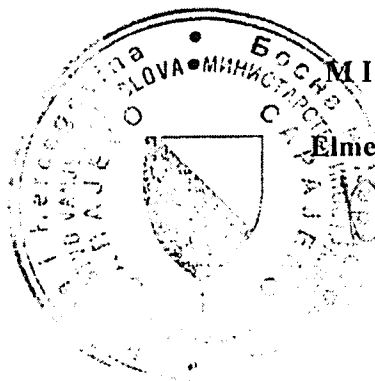
Konvencija je usvojena na 40. Generalnoj konferenciji UNESCO-a održanoj 25. novembra 2019. godine.

Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 12. redovnoj sjednici održanoj 11. marta 2024. godine, donijelo Odluku o pristupanju Bosne i Hercegovine predmetnoj Konvenciji i ovlastilo ministra vanjskih poslova Bosne i Hercegovine da potpiše Instrument o pristupanju. Kopiju navedene odluke Predsjedništva Bosne i Hercegovine, broj: 01-50-1-660-32/24 od 11. marta 2024. godine dostavljamo u prilogu akta.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na svojoj 51. sjednici, održanoj 10.6.2024. godine, utvrdilo Prijedlog odluke o ratifikaciji Globalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija.

Molimo da Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u skladu sa odredbama člana 17. Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH", broj 29/00), provede postupak ratifikacije Odluke o ratifikaciji Globalne konvencije o priznavanju visokoškolskih kvalifikacija.

Prilog: kao u tekstu

MINISTAR

Elmedin Konaković

[Signature]

ГЛОБАЛНА КОНВЕНЦИЈА О ПРИЗНАВАЊУ ВИСОКОШКОЛСКИХ
КВАЛИФИКАЦИЈА

ГЛОБАЛНА КОНВЕНЦИЈА О ПРИЗНАВАЊУ ВИСОКОШКОЛСКИХ КВАЛИФИКАЦИЈА

Париз, 25. 11. 2019. године

ГЛОБАЛНА КОНВЕНЦИЈА О ПРИЗНАВАЊУ ВИСОКОШКОЛСКИХ КВАЛИФИКАЦИЈА

ПРЕАМБУЛА

Генерална конференција образовне, научне и културне организације Уједињених нација на састанку у Паризу од 12. до 27. новембра 2019. године на свом 40. засједању,

Инспирисана заједничком вољом да ојача образовне, географске, хуманитарне, културне, научне и социоекономске везе између држава потписница и да побољша дијалог између региона и дијелењем њихових докумената и пракси признавања,

Присјећајући се устава образовне, научне и културне организације Уједињених нација (УНЕСКО), који предвиђа да је „циљ организације да допринесе миру и безбиједности промовисањем сарадње између нација кроз образовање, науку и културу“,

Узимајући у обзир одредбе повеље Уједињених нација из 1945. године, Општу декларацију о људским правима из 1945. године, конвенцију која се односи на статус избјеглица из 1951. године и њеног протокола из 1967. године, конвенцију која се односи на статус особа без држављанства из 1954. године, УНЕСКО-ову конвенцију против дискриминације у образовању из 1960. године и посебно њеног члана 4а, Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима из 1966. године и УНЕСКО-ве конвенције о техничком и стручном образовању из 1989. године,

Узимајући у обзир, УНЕСКО-ву препоруку о признању студија и квалификација у високом образовању из 1993. године, УНЕСКО-ову препоруку која се односи на статус високошколског наставног особља из 1997. године, Декларацију о правима аутохтоних народа Уједињених нација из 2007. године и УНЕСКО-ве препоруке о науци и научним истраживачима из 2017. године,

Надовезујући се на УНЕСКО-ве регионалне конвенције о признавању високошколских квалификација,

Поново потврђујући одговорност држава чланица да промовишу инклузивно и праведно квалитетно образовање на свим нивоима и могућностима животног учења за све,

Свјесни повећане међународне сарадње у високом образовању, мобилности студената, радника, професионалаца, истраживача и академика, промјена у научном истраживању и других начина, метода, развоја и иновација у подучавању и учењу,

Узимајући у обзир високо образовање, које пружају и јавне и приватне институције као јавно добро и јавна одговорност и да смо свјесни потребе да се одрже и заштите принципи академске слободе и аутономије институција високог образовања,

Увјерени да ће међународно признавање високошколских квалификација олакшати независни развој учења и знања путем мобилности ученика и учења, академика, научног истраживања и истраживача и радника и професионалаца и да ће побољшати међународну сарадњу у високом образовању,

Поштујући културни диверзитет између земаља чланица, укључујући, између осталог, разлике у образовним традицијама и у вриједностима високог образовања,

С жељом да се одговори потреби за глобалном конвенцијом о признавању високошколских квалификација да допуне УНЕСКО-ве регионалне конвенције о признавању високошколских квалификација и побољшају кохезије између њих,

Увјерени у потребу да пронађу заједничка, практична и транспарентна рјешења да се побољшају праксе признавања на глобалном нивоу,

Увјерени да ће ова конвенција промовисати међународну мобилност као и комуникацију и сарадњу у погледу праведних и транспарентних процедура за признавање и контролу квалитета и академског интегритета у високом образовању на глобалном нивоу,

Усваја ову конвенцију овога двадесет петог новембра 2019. године.

ОДЈЕЉАК 1. ДЕФИНИЦИЈА ТЕРМИНА

Члан 1.

С циљем ове конвенције, примјењују се следеће дефиниције:

Приступ (високом образовању): право дато било којем појединцу који има квалификацију да се пријави и да се разматра за пријем на ниво високог образовања.

Пријем (на високошколске институције и програме): чин, или систем за, дозвољавање квалификованим кандидатима да започну високо образовање у датој институцији и/или у датом програму .

Кандидат:

- (а) Појединац који подноси надлежном органу за признавање квалификације, парцијалних студија или претходног учења за процјене и/или признавање или
- (б) Орган који дјелује уз сагласност у име појединца

Процјена: оцјена квалификација кандидата, парцијалних студија или претходног учења од стране надлежног органа за признавања ангажованих у процјени квалификација.

Надлежни орган: појединац или орган који има ауторитет, капацитет или правну моћ да обавља именовану функцију.

Надлежни орган за признавање: орган који у складу са законима, прописима, политикама или праксама државе потписнице процјењује и/или одлучује о признавању квалификација.

Саставне јединице: службени органи државе потписнице ове конвенције на нижим нивоима власти, као што су провинције, државе или кантони у складу са чланом 20. б), савезним или неунитарним уставним рјешењима ове конвенције.

Прекогранично образовање: сви начини образовне дјелатности који укључују кретање људи, знања, програма, пружалаца услуга и наставног плана и програма широм граница држава потписница, укључујући али не ограничавајући се на обезбијеђен квалитетом међународни заједнички студијски програм, прекогранично високо образовање, трансдржавно образовање, инострано образовање и образовање без граница.

Расељена особа: појединац приморан да се одсели с његовог или њеног мјеста или средине и професионалних активности у друго мјесто или средину.

Систем формалног образовања: образовни систем државе потписнице укључујући све службено признате органе с одговорношћу образовања као и јавне и приватне образовне институције на свим нивоима, признате од стране надлежних органа држава потписница и овлашћених тиме да организују инструкцију и друге услуге које се односе на образовање.

Формално учење: Учење које произилази из активности унутар структурисаног окружења учења које води до формалне квалификације и које је дато од стране образовне институције признате од стране надлежних органа државе потписнице и овлашћене тиме да организују такве активности учења.

Високо образовање: све врсте студијских програма или сетова смјерова студија на пост секундарном нивоу који је признат од стране надлежних органа државе потписнице или њене саставне јединице која припада њеном систему високог образовања.

Институција високог образовања: установа која пружа високо образовање и која је призната од стране надлежног органа државе потписнице или од њене саставне јединице која припада њеном систему високог образовања.

Програм високог образовања: пост секундарни програм студија признат од стране надлежног органа државе потписнице или од њене саставне јединице која припада њеном систему високог образовања и чије успјешно завршавање пружа студенту квалификацију високог образовања.

Неформално учење: учење које се дешава изван система формалног образовања и које произилази из свакодневних животних активности у вези с послом, породицом, локалном заједницом или одмором.

Међународна заједничка диплома: врста прекограничне образовне дипломе, једина диплома која је призната и/или одобрена и додијељена заједно након завршетка интегрисаног, координисаног и заједнички понуђеног програма од двије или више институција високог образовања из више од једне земље.

Очекивани исходи: стечено знање и вјештине ученика након завршетка процеса учења.

Доживотно учење: процес који се односи на све активности учења било да је оно формално, неформално или неслужбено, који покрива цијели животни вијек и има у циљу побољшање и развој људских способности, знања, вјештина, ставова и компетенција.

Мобилност: физичко или виртуелно кретање појединаца изван њихове државе с циљем студирања, истраживања, подучавања или рада.

Неформално учење: учење постигнуто унутар оквира образовања или обуке и оно наглашава радни вијек који не припада формалном образовном систему.

Нетрадиционални начини учења: формални, неформални и неслужбени механизми за организацију образовних програма и активности учења које се примарно не ослањају на директну интеракцију између едукатора и полазника.

Дјелимично признање: дјелимично признање потпуне и завршене квалификације која не може бити потпуно призната с обзиром на приказ значајних разлика од стране надлежног органа за признавање.

Дјелимичне студије: било који дио програма високог образовања који је процијењен и с обзиром на то да није цјеловити програм сам по себи, представља значајно стицање знања, вјештина, ставова и компетенција.

Претходно учење: искуство, знање, вјештине и компетенције које је појединац стекао као резултат формалног, неформалног или информалног учења процијењено на основу датог сета исхода учења, циљева или стандарда.

Квалификације:

(а) **Квалификација високог образовања:** сваки академски степен, диплома, сертификат или награда издата од стране надлежног органа и која потврђује успјешни завршетак програма високог образовања или валидацију претходног учења, према потреби

(б) **Квалификација која даје приступ високом образовању:** сваки академски степен, диплома, сертификат, или награда издата од стране надлежног органа који потврђује успјешан завршетак образовног програма или валидацију претходног учења, према потреби и давањем права носиоцу квалификације да се разматра за пријем на високо образовање.

Квалификовани кандидат: појединац који испуњава потребне критеријуме и који се сматра прихватљивим да се пријави за пријем на високо образовање.

Оквир квалификација: систем за квалификацију, објављивање и организацију квалификација обезбијеђених квалитетом према сету критеријума.

Обезбјеђивање квалитета: процес који је у току по којем квалитет система високог образовања, институције или програма се процјењује од стране надлежног органа да обезбједи заинтересованим странама да се прихватљиви образовни стандарди стално одржавају и побољшавају.

Признавање: формална потврда од стране надлежног органа за признавање валидности и академског нивоа стране образовне квалификације или дјеломичних студија или претходног учења с циљем пружања кандидату исходе укључујући али не ограничавајући се на:

(а) Право пријављивања за пријем у високо образовање, и/или

(б) Могућност да тражи прилике за запослење

Регион: било која од области утврђених у складу с УНЕСКО-вом дефиницијом региона с циљем провођења регионалних активности од стране Организације, то јест, Африка, арапске државе, Азија и Пацифик, Европа и Латинска Америка и Кариби.

Регионалне конвенције признавања: УНЕСКО-ве конвенције о признавању квалификација које се односе на високо образовање у сваком од региона УНЕСКО-а, укључујући конвенцију о признавању студија, диплома академских степена у високом образовању у арапским и европским државама које се граниче са Медитераном.

Услови:

(а) **Општи услови:** услови који се морају испунити за приступ у високо образовање, или на одређени ниво наведеног или за добијање квалификације високог образовања на датом нивоу,

(б) **Посебни услови:** услови, поред општих услова, који се морају испунити за пријем на одређени програм високог образовања на посебном смјеру студија.

Значајне разлике: значајне разлике између стране квалификације и квалификације државе странке које би највјероватније спријечиле кандидата да буде успјешан у жељеној активности, као што је, али не ограничавајући се на, даље студије, истраживачке активности или могућности запослења.

ОДЈЕЉАК 2. ЦИЉЕВИ КОНВЕНЦИЈЕ**Члан 2.**

Надоградња и побољшање координације, ревизија и достигнућа регионалних конвенција о признавању, циљеви ове конвенције су:

1. Промовисање и јачање међународне сарадње у високом образовању,
2. Подржавање интеррегионалних иницијатива, политика и иновација за међународну сарадњу у високом образовању,
3. Олакшати глобалну мобилност и постизање заслуга у високом образовању у заједничку корист носиоца квалификација, институција високог образовања, послодаваца и сваке друге заинтересоване стране држава потписница ове конвенције уз разумијевање и поштовање разноликости система високог образовања држава потписница,
4. Пружити инклузивни глобални оквир за праведно, транспарентно, досљедно, кохерентно, благовремено и поуздано признавање квалификација које се односе на високо образовање,
5. Поштовати, подржавати и штитити аутономију и разноликост институција и система високог образовања,
6. Подстицати поуздање и повјерење у квалитет и поузданост квалификација кроз, између осталог, промоцију интегритета и етичких пракси,
7. Промовисати културу обезбјеђивања квалитета у институцијама и системима високог образовања и развијати капацитете потребне за обезбјеђење поузданости, досљедности и комплементарности у обезбјеђивању квалитета, у квалификацијским оквирима и у признавању квалификација како би подржали међународну мобилност,
8. Промовисати развој, прикупљање и дијељење приступачних, ажурираних, поузданих, транспарентних и релевантних информација и ширење најбољих пракси међу заинтересованим странама, државама потписницама и регионима,
9. Промовисати, путем признавања квалификација, инклузивни и праведни приступ квалитетном високом образовању и подржати могућности цјеложивотног учења за све, укључујући избјеглице и расељене особе,
10. Његовати глобално оптималну употребу људских и образовних ресурса с циљем промовисања образовања за одрживи развој и доприносити структуралном, економском, технолошком, културном, демократском и социјалном развоју у свим друштвима.

ОДЈЕЉАК 3. ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ ЗА ПРИЗНАВАЊЕ ВИСОКОШКОЛСКИХ КВАЛИФИКАЦИЈА**Члан 3.**

За признавање квалификација у вези са високим образовањем, ова конвенција утврђује следеће принципе:

1. Појединци имају право да се њихове квалификације процијене с циљем пријављивања за пријем на студије високог образовања или тражења могућности запослења.
2. Признавање квалификација требало би да буде транспарентно, поштено, благовремено и недискриминаторско у складу са правилима и прописима сваке државе потписнице и требало би да буде приступачно.
3. Одлуке о признавању су засноване на повјерењу, јасним критеријумима и поштем, транспарентним и недискриминаторским процедурама и истичу фундаменталну важност праведног приступа високом образовању као јавном добру које може довести до могућности запослења.
4. Одлуке признавања базиране су на одговарајућем, поузданом, приступачном и ажурираном обавјештавању система, институција, програма и механизма обезбјеђивања квалитета високог образовања који су дати путем надлежних органа држава потписница, службених државних информативних центара или сличних органа.
5. Одлуке признавања донијете су с дужним поштовањем разноликости система високог образовања широм свијета.
6. Надлежни органи за признавање који обављају процјене признавања раде то у доброј вјери, дајући јасне разлоге за одлуке и имају механизме за жалбе на одлуке признавања.
7. Кандидати који траже признавање њихових квалификација пружају адекватне и јасне информације и документацију о њиховим постигнутим квалификацијама у доброј вјери и имају право на жалбу.
8. Државе потписнице се обавезују на усвајање мјера да искоријене све облике превара у вези са квалификацијама високог образовања подржавањем употребе савремених технологија и мрежних активности између самих држава потписница.

ОДЈЕЉАК 4. ОБАВЕЗЕ ДРЖАВА ПОТПИСНИЦА КОНВЕНЦИЈЕ

Ова конвенција утврђује следеће обавезе за државе потписнице:

Члан 4. Признавање квалификација које даје приступ високом образовању

1. Свака држава потписница признаје с циљем приступа њеном систему високог образовања, квалификације и документовано или сертификовано претходно учење стечено у другим државама чланицама које испуњавају опште услове приступа високом образовању у тим државама потписницама, осим ако се могу приказати значајне разлике између општих услова за приступ у држави потписници у којој је квалификација добијена и оне у држави потписници у којој је тражено признавање квалификације. У супротном, довољно је за државу потписницу да омогући носиоцу квалификације издату у другој држави потписници да добије процјену те квалификације.
2. Квалификације стечене путем признатих нетрадиционалних начина учења који су подложни упоредним механизмима обезбјеђивања квалитета процјењују се према правилима и прописима државе потписнице или њене саставне јединице коришћењем истих критеријума, као оних примјењених на сличне квалификације стечене путем традиционалних начина учења.
3. Тамо гдје квалификација даје приступ само оним специфичним типовима институција или програма високог образовања у државама потписницама у којима је квалификација добијена, свака страна потписница додјељује носиоцима таквих квалификација приступ

сличним посебним типовима институција или програма који припадају њиховом систему високог образовања, ако су доступни, осим ако се значајне разлике могу приказати.

Члан 5. Признавање високошколских квалификација

1. Свака држава потписница препознаје високошколску квалификацију додијељену у другој држави потписници осим ако се могу приказати значајне разлике између квалификације за коју се признавање тражи и одговарајуће квалификације у држави потписници у којој се признавање тражи. У супротном, довољно је за државу потписницу да омогући носиоцу високошколске квалификације издату у другој држави потписници да добије процјену те квалификације на захтјев носиоца.
2. Високошколске квалификације стечене путем признатих нетрадиционалних начина учења, које су подложне упоредним механизмима обезбјеђивања квалитета и који се сматрају дијелом система високог образовања државе потписнице, ће се процјењивати према правилима и прописима државе потписнице у којој се признавање тражи или од њене саставне јединице, коришћењем истих критеријума као они што се примјењују на сличне квалификације стечене путем традиционалних начина учења.
3. Високошколске квалификације стечене путем прекограничног образовања са међународним заједничким академским степенима или путем било којег другог заједничког програма предузетим у више од једне државе, од којих је најмање једна држава потписница ове конвенције, процјењује се према правилима и прописима државе потписнице у којој се признавање тражи или од њене саставне јединице, коришћењем истих критеријума као оних примјењених на квалификације стечене путем програма проведених у једној држави.
4. Признавање у држави потписници високошколске квалификације издате у другој држави потписници има најмање једну од сљедећих исхода:
 - (а) Она даје право носиоцу да се пријави за пријем у даље високо образовање под истим условима као они који су примјењиви носиоцима високошколских квалификација држава потписница у којој се признавање тражи и/или
 - (б) Она пружа носиоцу право да користи титулу повезану са високошколском квалификацијом у складу са законима или прописима државе потписнице или њене саставне јединице у којој се тражи признавање.

Поред тога, процјена и признавање може да омогући квалификованим кандидатима да траже могућности запослења које су подложне законима и прописима државе потписнице или њене саставним јединицама у којој се признавање тражи.

5. Тамо гдје надлежни орган за признавање може приказати значајне разлике између квалификације за коју се признавање тражи и одговарајуће квалификације у држави потписници у којој се признавање тражи, надлежни орган за признавање тражи да установи да ли може бити одобрено дјелимично признавање.
6. Свака држава потписница може учинити признавање високошколских квалификација стечених путем прекограничног образовања или путем институција страног образовања које раде у својој надлежности у зависности од посебних услова законодавства или прописа државе потписнице или њене саставне јединице или након посебних споразума закључених са државом потписницом о поријеклу таквих институција.

Члан 6. Признавање парцијалних студија и претходног учења

1. Свака држава потписница може признати с циљем завршетка програма високог образовања или наставка високошколских студија, према потреби и узимајући у обзир законодавство држава потписница у вези са приступом, документованих или сертификованим парцијалним студијама или документованим или сертификованим претходним учењем стеченим у другој држави потписници, осим ако се значајне разлике могу приказати између парцијалних студија или претходног учења и дијела програма високог образовања они или оно замјењује у држави потписници у којој се признавање тражи. У супротном, довољно је да држава потписница омогући појединцу који је провео документоване или сертификоване парцијалне студије или документовано или сертификовано претходно учење у другој држави потписници да добије процјену ових парцијалних студија или овог претходног учења на захтјев дотичног појединца.
2. Документовани или сертификовани парцијални завршетак високошколских програма организован од стране признатих нетрадиционалних начина учења који су подложни упоредним механизмима обезбјеђивања квалитета и који се сматрају дијелом високошколског система државе потписнице, процјењује се према правилима и прописима државе потписнице или саставне јединице исте, користећи исте критеријуме као они што се примјењују на парцијалне студије организоване традиционалним начинима учења.
3. Документовани или сертификовани парцијални завршетак високошколских програма организован путем прекограничног образовања са међународним заједничким академским степенима или другим заједничким програмима проведеним у више од једне земље од којих најмање једна је држава потписница ове конвенције, ће се процијенити према правилима и прописима државе потписнице или њене саставне јединице коришћењем истих критеријума као оних што су примијењене на парцијалне студије стечене у једној држави.

Члан 7. Признавање парцијалних студија и квалификација избјеглица и расељених особа

Свака држава потписница предузима потребне и изведиве кораке унутар свога образовног система и у складу са својим уставним, законским и регулаторним одредбама да развије разумне процедуре за поштenu и ефикасну процјену да ли избјеглице и расељене особе испуњавају битне услове за приступ високом образовању, на даље високошколске програме или до тражења могућности запослења укључујући у случајевима гдје парцијалне студије, претходно учење или квалификације потребне у другој земљи не могу бити доказане документованим доказима.

Члан 8. Информација за процјену и признавање

1. Свака држава потписница установљава транспарентне системе за комплетни опис квалификација и исхода учења добијених на својој територији.
2. Свака држава потписница, у мјери у којој је то изведиво на основу своје уставне, законске и регулаторне ситуације и структуре ставља на мјесто циљ и поуздани систем на одобрење, признање и обезбјеђивања квалитета својих високошколских институција како би се промовисало поуздање и повјерење у систем високог образовања.
3. Свака држава потписница установљава и одржава државни информативни центар или слична органа који би дали приступ релевантним, тачним и ажурираним информацијама о њеном систему високог образовања.

4. Свака држава потписница подржава употребу технологија да се обезбиједи лак приступ информацији.
5. Свака држава потписница:
 - (а) Пружа приступ ауторитативној и тачној информацији о њезиним системима високог образовања, квалификацијама, обезбјеђивању квалитета и оквирима квалификације, ако је примјениво,
 - (б) Олакшава ширење и приступ тачној информацији о другим државама потписницама система високог образовања и квалификацијама дајући приступ високом образовању,
 - (ц) Даје савјет и информацију, према потреби о питањима признавања укључујући критеријуме и процедуре за процјену квалификација и развој материјала за добре праксе признавања у складу са законима, прописима и политикама државе потписнице и
 - (д) Обезбјеђује пружање у разумном року адекватне информације о било којој институцији која припада њеном систему високог образовања и о било којем програму на којем ради таква институција у погледу омогућавања надлежним органима других држава потписница да утврде да ли је квалитет квалификација изданих од стране тих институција оправдава признавање у држави потписници у којој се признавање тражи.

Члан 9. Процјена пријаве

1. У првом случају, одговорност за пружање адекватне информације је на кандидату који пружа такву информацију у доброј вјери.
2. Свака држава потписница обезбјеђује да институције које припадају њеном образовном систему пружају у мјеру у којој је могуће, на захтјев, унутар разумног временског оквира и без накнаде релевантне информације носиоцу квалификације или институцији или надлежним органима за признавање државе потписнице у којој је признање тражено.
3. Свака држава потписница обезбјеђује да орган који проводи процјену с циљем признавања показује разлоге по којима пријава не испуњава захтјеве или показује гдје су пронађене значајне разлике.

Члан 10. Информација о надлежним органима за признавање

1. Свака држава потписница пружа информације депозитару ове конвенције са службеним обавјештењем надлежних органа која одлучују о питањима признања у својој надлежности.
2. Тамо гдје постоје надлежни органи за признавање државе потписнице, она су одмах везани одредбама ове конвенције и предузимају неопходне мјере да обезбиједи имплементацију одредаба ове конвенције у јурисдикцији наведене државе потписнице.
3. Тамо гдје се надлежност при одлучивању о питањима признавања налази у саставним јединицама, држава потписница доставља депозитару кратку изјаву о њиховој уставној ситуацији или структури у вријеме потписивања или при депозитовању њеног документа ратификације, прихватања, одобрења или приступа и о било којим промјенама после тога. У таквим случајевима, надлежни органи признавања саставних јединица тако означених предузимају, у највећој могућој мјери унутар уставне ситуације и структуре државе потписнице, неопходне мјере да се обезбиједи провођење одредаба ове конвенције унутар јурисдикције државе потписнице.
4. Тамо гдје се надлежност при одлучивању о питањима признавања налази код појединачних институција високог образовања или других органа, свака страна или њена саставна јединица, према њеној уставној ситуацији или структури преноси текст ове конвенције на те институције или органа и предузима све неопходне кораке да подржи повољно разматрање и примјену њених одредаба.

5. Одредбе ст. (2), (3) и (4) овог члана се примјењују, *мутатис мутандис*, на обавезе држава потписница према овој конвенцији.

Члан 11. Додатни захтјеви за пријем у програме високог образовања

1. Гдје пријем на одређене програме високог образовања зависи од испуњења посебних захтјева поред општих захтјева на приступ, надлежних органа односно државе потписнице могу наметнути исте посебне захтјеве о носиоцима квалификације добијене у другим државама потписницама или процијенити да ли кандидати испуњавају еквивалентне захтјеве.
2. Тамо гдје су квалификације које пружају приступ високом образовању у једној држави потписници издане само у комбинацији са додатним провјерама оспособљености као предуслов за приступом, друге државе потписнице могу условним учинити приступ на те захтјеве или понудити алтернативу за задовољење таквих додатних захтјева унутар њихових властитих образовних система.
3. Не доводећи у питање одредбе члана 4., пријем у дате институције високог образовања или на дати програм унутар такве институције може бити ограничен или селективан према поштем и транспарентним прописима.
4. С обзиром на став (3) овог члана, процедуре пријема се планирају с циљем обезбјеђивања да процјена стране квалификације се извршава према правилима транспарентности, праведности и недискриминације описане у члану 3.
5. Не доводећи у питање одредбе члана 4., пријем на дату институцију високог образовања се може базирати на услову демонстрације од стране носиоца квалификације о довољној компетенцији у језику или језицима инструкције дотичне институције или у другим наведеним језицима.
6. С циљем пријема на програме високог образовања, свака држава потписница може признати квалификације које издају стране образовне институције, које раде у њезиној јурисдикцији у зависности од посебних захтјева законодавства и прописа државе потписнице или њене саставне јединице или након посебних споразума закључених са државом потписницом о поријеклу таквих институција.

ОДЈЕЉАК 5 СТРУКТУРЕ ИМПЛЕМЕНТАЦИЈЕ И САРАДЊА

Члан 12. Структуре имплементације

Државе потписнице се слажу да спроведу ову конвенцију путем или у сарадњи са:

1. Државним структурама имплементације,
2. Мрежама државних структура имплементације,
3. Државним, регионалним и глобалним организацијама за акредитацију, обезбјеђивање квалитета, мреже квалификације и признавање квалификација,
4. Међувладином конференцијом држава потписница,
5. Регионалним одборима за конвенције о признавању.

Члан 13. Државне структуре имплементације

1. Како би олакшали признавање квалификација високог образовања, државе потписнице обавезују се да проведу ову конвенцију путем релевантних организација, укључујући државне информативне центре или слични органи.

2. Свака држава потписница обавјештава секретаријат о међувладиној конференцији држава чланица о њеним државним структурама имплементације и о било којој модификацији у том погледу.
3. Државне структуре имплементације требале би да формирају и да активно учествују у мрежама.

Члан 14. Мреже државних структура имплементације

1. Под покровитељством међувладине конференције држава потписница, мреже су сачињене од државних структура имплементације држава чланица и подржавају и помажу у практичној имплементацији ове конвенције.
2. Мреже пружају размјену информација, грађење капацитета и техничке подршке државама потписницама на захтјев.
3. Мреже траже јачање интеррегионалне сарадње према овој конвенцији и подржавање веза са међувладином конференцијом држава потписница.
4. Државе потписнице могу учествовати у постојећим регионалним мрежама утврђених кроз регионално признавање конвенција или креирању нових мрежа. Учествовање у постојећим регионалним везама подложно је споразуму релевантних регионалних одбора за конвенцију признавања.

Члан 15. Међувладина конференција држава потписница

1. Установљава се међувладина конференција држава потписница, у даљем тексту као „конференција“.
2. Конференцију чине представници свих држава потписница ове конвенције.
3. Државе које нису државе потписнице ове конвенције и нису вође регионалних одбора конвенције о признавању се позивају да учествују на састанцима конференције као посматрачи.
4. Представници релевантних међународних и регионалних организација као и представници владиних и невладиних организација активних у области признавања високошколских квалификација такође могу бити позвани да учествују на састанцима конференције као посматрачи.
5. Конференција се састаје на редовном засједању најмање сваке двије године. Може се састајати на ванредним засједањима ако тако одлучи или на захтјев најмање једне трећине држава потписница. Конференција има привремене радне програме које се односе на активности између засједања. Конференција подноси извјештај на свакој од редовних засједања Генералне конференције УНЕСКО-а.
6. Конференција засједа први пут у року од двије године од ступања на снагу ове конвенције и у то вријеме она усваја свој пословник.
7. Конференција промовише примјену ове конвенције и надгледа њену имплементацију усвајањем препорука, изјава, модела добрих пракси или било којег релевантног субсидијарног текста на глобалном или интеррегионалном нивоу.
8. Конференција може усвојити оперативне смјернице за државе потписнице ове конвенције у консултацији са регионалним одборима конвенције о признавању.
9. Конференција подржава праћење активности које се односе на праћење од стране и извјештавање управљачким органима УНЕСКО-а у погледу имплементације ове конвенције.
10. Конференција сарађује с регионалним одборима конвенције за признавање под окриљем УНЕСКО-а.
11. Конференција обезбјеђује да постоји потребна размјена информација између конференције и регионалних одбора конвенције за признавање.

12. Конференције разматра за усвајање нацрта измјена и допуна ове конвенције у складу са чланом 23. Измјене и допуне које су усвојене не смију нарушити принципе транспарентног, праведног, благовременог и недискриминаторског признања наведеног у овој конвенцији.
13. Секретаријат конференције се обезбјеђује од стране генералног директора УНЕСКО-а. Секретаријат припрема документацију конференције, израђује дневни ред његових састанака и обезбјеђује имплементацију његових одлука.

ОДЈЕЉАК 6 ЗАВРШНЕ КЛАУЗУЛЕ

Члан 16. Ратификација, прихватање или одобрење од стране држава чланица

1. Ова конвенција је подложна ратификацији, прихватању или одобрењу од стране држава чланица УНЕСКО-а и Свете столице у складу са њиховим одређеним уставним и законодавним процедурама.
2. Инструменти ратификације, прихватања или одобрења се похрањују код генералног директора УНЕСКО-а.

Члан 17. Приступање

1. Ова конвенција је отворена за приступање од стране свих држава које нису чланице УНЕСКО-а али које су чланице Уједињених нација и позване су од стране Генералне конференције УНЕСКО-а да приступе.
2. Ова конвенција је такође отворена за приступање од стране територија које уживају потпуну унутрашњу самоуправу признату као такву од стране Уједињених нација али које нису добиле пуну независност у складу са Резолуцијом Генералне скупштине 1514 (XV) и које имају надлежност над питањима које третира ова конвенција, укључујући надлежност да склапају уговоре у погледу оваквих питања.
3. Инструмент приступања се похрањује код генералног директора УНЕСКО-а.

Члан 18. Ступање на снагу

1. Ова конвенција ступа на снагу три мјесеца након датума депоновања двадесетог инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступања али само у погледу оних држава потписница које су депоновале своје инструменте ратификације, пристања, одобрења или приступа на или прије тог датума.
2. Ова конвенција ступа на снагу с обзиром на било коју другу државу потписницу три мјесеца након депоновања њеног инструмента ратификације, прихватања, одобрења или приступа.

Члан 19. Однос између држава потписница ове конвенције и потписница регионалних конвенција признавања и других споразума

1. Ратификација, прихватање, одобрење, приступање било којој од регионалних конвенција признавања није предуслов за ратификацију, прихватање, одобрење, приступање овој конвенцији.
2. Државе потписнице ове конвенције:
 - (а) Подстичу заједничку подршку између ове конвенције и других споразума у којем су они стране, посебно регионалне конвенције признавања и

(б) Узимају у обзир релевантне одредбе ове конвенције приликом тумачења и примјене регионалних конвенција признавања којој су они потписници или приликом ступања на снагу других међународних обавеза.

3. Ништа у овој конвенцији се неће тумачити као мијењање права и обавеза држава потписница према регионалним конвенцијама и било којим другим споразумима у којима су они потписници.
4. Како би се обезбиједила кохерентна интеракција између ове конвенције, регионалне конвенције признавања, било која други релевантни билатерални или мултилатерални споразуми и било који други постојећи или будући споразум или конвенција у којој држава потписница ове конвенције може бити или може постати страна, ништа у овој конвенцији се неће сматрати да је одступање од било којих одредаба повољнијим за признавање, посебно, одредаба у вези са државним информативним центрима, мрежама и значајним разликама.

Члан 20. Савезни или неунитарни уставни системи

Признавање тих међународних споразума је једнако обавезујуће за државе потписнице независно од њихових уставних система, слједеће одредбе се односе на државе потписнице које имају савезне или неунитарне системе:

(а) У погледу одредаба ове конвенције чије провођење спада под правну надлежност савезне или централне законодавне власти, обавезе савезне или централне владе су исте као за оне државе потписнице које нису савезне државе;

(б) У погледу одредаба конвенције чије спровођење спада под јурисдикцију саставних јединица државе потписнице, као што су провинције, државе, окрузи или кантони, који нису обавезни уставним системом федерације да предузму правне мјере, савезна влада обавјештава, по потреби, надлежна тијела саставних јединица државе потписнице о наведеним одредбама, са њеним препорукама за њихово усвајање.

Члан 21. Отказивање

1. Свака држава потписница ове конвенције може отказати ову конвенцију, у било које вријеме.
2. Отказивање се саопштава путем инструмента у писаном облику који се полаже ког главног директора УНЕСКО-а.
3. Отказивање ступа на снагу 12 мјесеци након пријема инструмента о отказивању. То никако не утиче на обавезе према овој конвенцији које су дужност државе потписнице која отказује конвенцију до датума када повлачење ступа на снагу.
4. Отказивање ове конвенције нема утицаја на:
 - (а) Одлуке признавања које су претходно донесене према одредбама ове конвенције,
 - (б) Процјене признавања које су још у току према овој конвенцији.

Члан 22. Депозитарне функције

Генерални директор УНЕСКО-а, као депозитар ове конвенције обавјештава државе чланице организације, државе које нису чланице организације наведене у члану 17., као и Уједињене нације о:

- (а) Депозиту свих инструмената о ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању наведеним у чл. 16. и 17.

(б) Отказивањима наведеним у члану 21.,

(ц) Измјенама и допунама конвенције усвојене у складу са чланом 23. и о датуму када измјене и допуне ступају на снагу као што је предложено у складу са чланом 23.

Члан 23. Измјене и допуне

1. Држава потписница ове конвенције може путем писаног документа насловљеног генералном директору УНЕСКО-а предложити измјене и допуне ове конвенције. Генерални директор просљеђује таква саопштења свим државама потписницама. Ако у року од шест мјесеци од датума отпреме саопштења најмање половина држава потписница конвенције одговоре потврдно на захтјев, генерални директор представља такав приједлог на следећем засједању међувладине конференције држава потписница на расправу и могуће усвајање.
2. Измјене и допуне се усвајају двотрећинском већином држава потписница које су присутне и гласају.
3. Када се усвоје, измјене и допуне ове конвенције се достављају државама потписницама на ратификацију, прихватање, одобрење или приступање.
4. За државе потписнице које су ратификовале, прихватиле, одобриле или им приступиле, измјене и допуне ове конвенције ступају на снагу три мјесеца након полагања инструмената од стране двије трећине држава потписница наведених у ставу (3) овога члана. Након тога, за сваку државу потписницу која ратификује, прихвата или пристаје на измјену и допуну, наведена измјена и допуна ступа на снагу три мјесеца након датума када је држава чланица положила тај инструмент о ратификацији, прихватању, одобрењу или приступању.
5. Држава која постаје држава потписница ове конвенције након ступања на снагу измјена и допуна у складу са ставом (4) овог члана, ако не изрази други намјеру, се сматра да је:
 - (а) Држава потписница ове конвенције тако измијењене и
 - (б) Држава потписница неизмијењене конвенције у односу на било коју државу потписницу коју не обавезују измјене и допуне.

Члан 24. Регистрација код Уједињених нација

У складу са чланом 102. Повеље Уједињених нација, ова конвенција се региструје код Секретаријата Уједињених нација на захтјев генералног директора УНЕСКО-а.

Члан 25. Мјеродавни текстови

Ова конвенција сачињена је на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику и с тим да је сваки од шест текстова једнако мјеродаван.